

tem in dubio, n. 2 cum aliis ibi, l. 53 tit. 5 part. 5.—Et quid si ad illud faciendum moveatur ex aliqua causa, ibidem.—Et quid si Princeps aliquod jus habeat in re illa, quam donat, vel vendit, quid tunc donare, vel vendere videatur, ibidem.—Et quid si res, quæ donatur, vel venditur, sit minoris, vel ecclesiæ, et quid si donetur ecclesiæ, n. 5 ibid.—Et quid in rebus dotalibus si à Rege alicui donentur, an idem in eis quod in aliis dicendum sit, dict. n. 5.—Et quid si Princeps exprimat causam in alienatione ex qua dicit rem esse suam, et illa causa vera non est, ibid. in n. 4.—Et quid si ille, cui Princeps donat, vel vendit, et ille, cujus res fuit antea, ambo prædant titulum, et concessionem à Rege, n. 6 ibidem.—Princeps si suo subdito aliquid concedat, vel sola voluntate nulla subsistente causa, potest sibi illud auferre, et alii dare, n. 6 l. 53 tit. 5 part. 5.—an possit vendere sive donare rem, quam habet communem cum alio, sive ex alio actu Princeps perciperet utilitatem, sive non, ibid. in n. 7 et 8.—Et an rem communem possit pignori, et an idem sit, sive res sit dividua, sive individua, dict. n. 7 ad fin.—Princeps tenetur solvere pretium partis suæ privato, cum quo habet rem communem, si Princeps illam vendiderit, vel donaverit, ibi n. 9.—quando ex aliqua causa debet habere medietatem condemnationis, et alia medietas debet dari privato, an totum debeat solvi fisco, et fisco dabit partem privato, n. 9 suprad. l. 53 t. 5 p. 5.—an possit per suum privilegium concedere, ut certi officiales aliquod officium exercent, vel quod ipsi soli certo pretio vendant, vel quid simile, n. 2 l. 2 t. 7 p. 5.—Et an idem fieri possit mediante consuetudine, vel temporis præscriptione, ibid.—Princeps an per suam constitutionem possit habitare spurios quoad succedendum, n. 6 l. 28 t. 8 p. 5.—si imponat subditis collectam, an ex hoc inducatur naturalis obligatio, n. 4 l. 5 t. 12 p. 5.—an possit confirmare testamentum imperfectum propter defectum testium, n. 4 in fin. l. 1 tit. 1 part. 6.—si dederit licentiam testandi alicui impedito, qualiter ille tunc testare debeat, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—si sit ipse solus testis in testamento, an testamentum valeat, et quid in alio domino terræ, ibid. in n. 2 per illum text.—Principis præsentia quid operetur, n. 2 dict. l. 5.—Princeps an possit dispensare cum muto, et surdo à nativitate, ut testamentum facere possit, n. 15 in fin. l. 4 t. 1 p. 6.—dicitur habere duplex patrimonium, n. 2 l. 15 t. 9 part. 6.—Et an ea quæ Principi accedunt jure confiscationis sua sint, et illa alienare possit, dict. n. 2.—Et ea quæ pendent ex sola voluntate Principis reputantur impossibilia, n. 15 dict. l. 15 tit. 9 part. 6.—Princeps an possit patri licentiam dare ad faciendam majorem in filium spurium, etiam stantibus legitimis, n. 5 in quæst. 8 l. 52 tit. 9 part. 6.—non est solutus, neque à dictamine rationis, neque à lege æterna, vel naturæ, dict. n. 5.—qui alicui inhabili ad testandum dedit licentiam ad faciendam majorem, an videatur illum ad testandum habitare, n. 5 quæst. 12 l. 52 tit. 9 p. 6.—quando non possit dare licentiam alienandi vel obligandi bona majoriæ alicujus, dict. n. 5 quæst. 25.—si confirmet majorem factam sine ejus licentia post mor-

tem facientis, an majoria teneat, ibid. in quæst. 24 et 47.—si tempore confirmationis majoriæ scit conditorem ipsius furiosum, an confirmatio teneat, ibidem quæst. 25.—si bona delinquentis acceperit, an illa ut bona majoriæ habeas, vel ut libera, quid si illa filio delinquentis dedit, n. 5 l. 6 tit. 11 part. 6.—si potest condemnationem alicujus, et bonorum suorum confiscationem illum restituat, an et quando bona majoriæ reciperet ipse, vel adhuc ea transeant in sequentem vocatum, et quid si jam in eum transierunt, d. n. 4 q. 2.—ex quibus moveri debet ad dandam facultatem alienandi res majoriæ per possessorem ipsius, dict. n. 4.—si dederit licentiam alienandi res majoriæ ob causam dotis, vel similem, an possit compellere alienantem, ut si ad pinguorem fortunam devenerit, aliam subroget loco ipsius in majorem, n. 4 quæst. 6 l. 6 t. 11 p. 6.—an possit disponere contra contenta in testamento, n. 2 quæst. 28 l. 5 t. 15 part. 6.—an possit sine causa auferre jus futuri fideicommissi, et aliquem à successione privare, in dict. quæst. 28.—ipse solus perpetuam securitatem alicui concedit, et quando hoc judici pertinet, n. 15 l. 1 t. 2 part. 7.—si ab aliquo maledicatur, qualiter debeat illum punire, gloss. l. 6 per text. ibi, tit. 2 part. 7.—indulgento alicui crimen, an per hoc illum ab infamia liberet, n. 2 et 3 l. 6 per text. ibi, t. 6 part. 7.—ipse solus crimina remittere et indulgere poterit, et quando, qualiter, et quali, et an alius hoc facere possit, et quid si faciat, num. 5 et 6 leg. 1 per text. ibi, tit. 52 part. 7.—vide infra in verbo Rex, et de Principe, qui dedit licentiam ad faciendam majorem, vide supra in verbo LICENTIA, et verbo MAJORA.

PRINCEPS AGENTIUM in rebus quis dicatur, et de ipsius officio, l. 12 tit. 18 part. 4, et l. 7 t. 9 part. 2.

PRINCIPALE non debet ab accessorio confirmari, n. 1 l. 2 t. 12 part. 6.

PRINCIPATUS vel jurisdictio non est penes infideles, sed penes Vicarium Christi, qui istos Principatus cui voluerit poterit concedere, et an tutus sit ille, qui de Papæ auctoritate istos Principatus occupavit, n. 5 l. 8 tit. 21 part. 4.

PRIOR an possit Monachum officialem de officio remove, si voluerit, n. 6 l. 1 tit. 76 part. 1.—Priores et consules mercatorum an possint facere statuta pœnalia, glos. in præc. tit. 7 part. 5.

PRIOR IN TEMPORE in quibus obligationibus debeat aliis præferri, n. 5 l. 74 tit. 18 part. 5.

PRIORITAS an inspiciatur in obligationibus personalibus, vel facti, n. 5 l. 75 tit. 18 part. 5.

PRIVATUS, an et quando propria auctoritate aliquem capere possit, n. 5 l. 5 tit. 7 part. 7.

PRIVATORUM consuetudinem jus non inducit, n. 1 l. 1 tit. 2 part. 1.—consensus non dat jurisdictionem, n. 10 l. 7 tit. 9 part. 1.—Privatus an possit petere quod retractetur sententia contra eum lata, quæ transivit in rem judicatam, eò quòd de novo instrumenta repetit per restitutionem ex clausula generali ex juxta causa et impedimento, n. 9 l. 19 tit. 22 part. 5.—Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, ibid. in n. 11 et 12.

PRIVIGNUS si à vitrico suo alimentetur, an et quando expensas in hoc factas solvere teneatur, n. 1 l. 57 per text. ibi, tit. 12 part. 5, et n. 5 l. 25 tit. 14 part. 5.

PRIVILEGIATUS decedens tempore interdicti, an sepe-liatur in ecclesia specialiter interdicta, n. 2 l. 16 tit. 9 part. 1.—ne solvat decimas, in quibus casibus solvere eas teneatur, n. 4 et 5 l. 6 tit. 20 part. 1.—laicus super receptione decimarum, an illud in alium laicum transferre possit, et quid si adsit consuetudo, n. 2 l. 22 t. 20 part. 1.—laicus super receptione decimarum de novilibus aliquid non habebit, nec petit, n. 5 l. 25 ibid.—excusari non debet ad non contribuendum in hospicio faciendo in itinere, quod dicimus *Venta*, n. 5 l. 1 t. 11 part. 2.—non debet se excusare à reparatione murorum, castri, vel in necessitate ibi propriis manibus laborare, n. 1 l. 15 tit. 18 part. 2.—si in curia Regis æquè privilegiatum convenerit, et reus voluerit in foro suo conveniri, quid sit agendum, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Et si duo privilegiati concurrerint, vincit reus, ibid.—Privilegiatis pariter, conquassatis eorum privilegiis redditur ad jus commune, n. 5 l. 25 tit. 22 part. 5.—ex quibus solvere debeant decimas, gloss. l. 5 t. 20 p. 4.—Privilegiatus à portagiis sine causa, an sit tutus in conscientia, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 5.—super imponendis tributis de novo in aliquo loco, an privilegio mediante illud facere possit, n. 7 per text. ibi, l. 9 tit. 7 p. 5.—super sportulis non solvendis si scienter solverit, an solum repetere possit, n. 1 l. 50 tit. 14 part. 5.—contra pariter privilegiatum, an gaudeat privilegio, n. 1 l. 4 tit. 11 part. 6.

PRIVILEGIUM clericale an perdat, si clericus portet arma, et quid in illis, qui sunt in minoribus ordinibus constituti, n. 4 l. 49 tit. 6 part. 1.—ne quis solvat decimas à Papa concessum, an valeat, n. 1 l. 4 tit. 20 part. 1.—an tollatur una contraventione, n. 3 l. 5 t. 20 part. 1.—proprie dicitur, quando in privato fuit concessum, et quid si esset inclusum in corpore juris, et an tunc veniat in generali revocatione privilegiorum, n. 1 l. 2 tit. 18 part. 5.—in sui principio debet habere nomen domini, et alia, n. 2 l. 2 tit. 18 part. 5.—Et quæ sint de honestate, quæ verò de necessitate poni in instrumentis, gloss. dict. l. 2.—Privilegium alicui concessum alicujus prædii, an de substantia requiratur, quod ibid. termini nominentur, n. 5 dict. l. 2 t. 18 part. 5.—super immunitate alicui datum fieri debet cum derogatione legum, quando talis immunitas est fisco damnosa, n. 6 ibid.—datum in confirmationem alterius, quid in se habere debeat, n. 8 l. 2 tit. 18 part. 5.—et charta plumbata in quod differant, et quando cognoscetur Principem illud nomine privilegii dare, n. 1 l. 4 ibid.—immunitatis alicui concessum à tributis, an eam excuset à moneta foreria, n. 1 l. 10 tit. 18 part. 5.—Privilegii verba semper inspicere debent, et secundum eorum tenorem debet judicari, n. 4 l. 11 t. 18 part. 5.—Privilegium super portagio non solvendo, tantum extenditur ad portagia, quæ à concedente levantur, non verò si ab aliis, n. 2 l. 11 t. 18 part. 5.—debet ita interpretari, ut in se non includat plura specialia, n. 4 dict. l. 11.—ut possit quis res prohibitas

extrahere extra regnum, an includat in se quòd talis extrahens consuetum solvere debeat, ibid.—alicui concessum securitatis pro pecoribus, et pastu, quid operetur, n. 2 l. 19 tit. 18 part. 5.—debet interpretari, ut in possibilibus jus tertii aliquo modo non lædatur, d. n. 2.—Et quid si in privilegio sit expressum, ut ultra transitum possint pecora pasci, et lædatur tertius, indigeatque pastu, quis tunc in pastu præferendus sit, dict. n. 2 in fin.—Privilegium alicui datum, ut possit extra regnum res velitas portare, si de tempore nihil in eo dicatur, qualiter hoc intelligatur, n. 4 l. 20 tit. 18 p. 5.—quis illud declarare possit, quomodocumque circa eum legatur, n. 4 et 5 l. 27 ibid.—et confirmatio differuntur inter se, et qualiter, n. 2 dict. l. 27.—secundum, in ipsius impetratione debet de primo fieri mentio, etiam si primum privilegium contineat jus commune, n. 5 l. 27 tit. 18 part. 5.—Quod procedit, sive primum privilegium sit generale, sive speciale, dict. n. 5.—Et an sufficiat clausula generalis, scilicet, *non obstantibus*, apposita in secundo privilegio, ibid.—Privilegium habet vim legis, et facit jus inter illas personas tantum, non autem facit jus generale, n. 4 l. 28 tit. 18 part. 5.—quòd debitor super debito respondere non teneatur, non valet, et an sit contra jus naturale, vel contra jus civile, num. 1 l. 52 tit. 18 part. 5.—per quod datur alicui prolongatio solutionis debiti ad decennium, vel ultra dari non debet, et quid si ad certam diem solvere juravit, an in tali prolongatione de juramento illo mentio fieri debeat, et an sit perjurus, num. 4 l. 53 tit. 18 part. 5.—Et an domino sit præstanda securitas, et dari debeant fidejussores, et quid si illos dare non possit, n. 2 ibid.—Privilegia simul concurrentia se impediunt, et debent reddi ad jus commune, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—Privilegium alicui datum, si in tempore debito non ostendit, an illud perdat, n. 6 l. 53 tit. 18 part. 5.—primum non revocatur per clausulam secundi, scilicet *non obstanti*, sed debeat esse specifica, n. 2 l. 59 tit. 18 part. 5.—impetratum nulla facta mentione de compositione partium, sive de pactis, et conventionibus eorum, non valet, n. 5 ibid.—à non procuratore impetratum quando valeat, n. 5 ibid.—an prosit sociis de jure communi, et in quibus sic, n. 1 l. 40 tit. 18 part. 5.—super immunitate alicui datum, an perdat, si aliquas fecerit solutiones, et quantum tempus duret, et cui incumbat onus probandi usum, vel non usum privilegii, n. 1 l. 42 tit. 18 part. 5.—an et quando perdat per unum actum contrarium privilegio, dict. n. 1.—super nudinis habendis in aliquo loco, amittitur, si per decem annos non utatur in sui principio, n. 2 dict. l. 42 tit. 18 part. 5.—Et quid si jus istud habendi nudinas acquiratur præscriptione, an perdat per non usum decem annorum, ibid.—Privilegium suum extendens quis ad non concessa, illud perdit etiam in concessis, n. 5 dict. l. 42, et quando, ibid. in fin.—Religioni attributum propter actitudinem Villæ perditur, si regula antiqua ibid. non servatur, n. 5.—scholaribus concessum ad non studentes non extenditur, et quando hoc sit, dict. n. 5.—Privilegio non ostenso si quis fuerit damnatus ad tributis solutionem, an

præjudicet sibi in aliis, n. 4 l. 43 ibid.—Privilegium ex quibus suspectum reddatur, n. 1 l. 44 tit. 18 part. 5.—præsentatum pro aliquo, an adversario copia totius privilegii dari debeat, et an permittatur sibi legere totum, ut videat, an alicua clausula præcedens, vel sequens faciat pro eo, n. 2 l. 113 tit. 18 part. 5.—Principis speciale requiratur ad hoc, ut quis possit tabelliones creare, n. 2 et 3 l. 3 tit. 19 part. 5.—Regis an sit necessarium ad hoc, ut populus de novo construi possit, num. 2 l. 7 tit. 20 part. 5.—an possit aliquibus concedi, et contra eos non possit currere præscriptio, et quando, num. 1 l. 1 tit. 29 part. 5.—Privilegia mariti et tutelam filiorum amittit mulier eo ipso, quòd in corpore suo peccavit, n. 6 l. 3 tit. 12 p. 4.—Privilegium à Principe spurio datum, ut aliis deficientibus succedat, an valeat, n. 2 l. 3 t. 15 part. 4.—Privilegia, quæ lædunt, restringenda limitandaque sunt juxta dispositionem juris communis, ut minus lædant, n. 2 l. 6 tit. 25 part. 4.—Privilegium concessum minoribus habet locum in Rege, et quare, n. 3 l. 8 t. 1. p. 5.—hypotheçæ præfertur omnibus aliis privilegiis personalibus, n. 3 l. 9 tit. 3 part. 5.—militum an extendatur ad milites veteranos, vel existentes in domibus suis, n. 2 l. 49 tit. 5 p. 5.—Et quis propriè dicetur miles, ad hoc ut sibi competat militum privilegium, ibid.—Privilegium competens ratione ætatis, an potentius sit quàm competens ratione sexus muliebris, n. 3 l. 53 t. 5 p. 5.—Principis per quod conceditur aliquibus, ut ipsi soli aliquod officium exercent, vel certo præmio vendant, vel aliud simile, an valeat; et quid in consuetudine, vel præscriptione, n. 2 l. 2 tit. 7 part. 5.—Et quod privilegio acquiritur, etiam præscriptione acquiri potest, dict. n. 2 dict. l. 2.—Privilegium Principis an requiratur in faciendis feriis, seu mercatis de novo, et quando sic, n. 1 et 2 l. 3 ibidem.—Principis, per quod liberat aliquem à portagiis, sive pedagiis solvendis, sine causa dari non debet, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 5.—militum, ecclesiarum, et minorum, quod fit, quando fraudulenter portagia solvere nolunt, n. 16 l. 5 ibidem.—Privilegia concessa civitatibus, aut locis, an sit regalia, et perpetua, num. 3 l. 9 t. 7 p. 5.—Privilegium si non concedatur civitati, vel civibus, an sit regulare, vel non, ibidem.—alicui concessum ad hoc, scilicet ut de novo tributa in certis terminis imponere possit, an valeat, n. 7 dict. l. 9.—Et si res alicujus propter tempestatem jactæ sint, si alius illas possideat, etiamsi super hoc habeat privilegium, illas restituere debet, n. 3 l. 7 t. 9 part. 5.—et an socii, sive sint socii omnium bonorum, sive certæ negotiationis, habeant privilegium, ut non possint conveniri, nisi in quantum facere possint deducto, ne egeant, et an idem sit in scholaribus sociis, n. 3 l. 13 tit. 10 part. 5.—Privilegia minorum habent etiam locum in prodigis, n. 6 l. 3 tit. 11 part. 5, et in mente captis, n. 8 l. 4 tit. 14 part. 5.—Privilegium concessum militibus, ut fidejussores esse non possint, an ab eis renunciari possit, n. 4 l. 2 tit. 12 part. 5.—prælationis an detur marito adversus cæteros creditores in bonis uxoris suæ ratione dotis promissæ, n. 1 l. 23 t. 13 part. 5.—quod habet pupillus in actione tutelæ, an illud

transmittat ad hæredem, etiam ex se descendentem, n. 4 in fin. ibid.—quod habet mulier in recuperanda dote, an illud ad filios, vel etiam ad extraneos hæredes transferat, et an transferat ad creditores suos, vel cessionarios suos, n. 6 l. 33 tit. 13 part. 5.—alicui datum super sportulis non solvendis, si illo non obstante solverit, an solum repetere possit, n. 1 l. 50 t. 14 p. 3.—militum in testando datur eis, quando ipsi vadunt ad bellum licitum, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—competens militibus in testando, an ad peregrinantes extendatur, n. 3 dict. l. 4.—Privilegia libertatis concessa sunt piis causis, n. 7 l. 7 tit. 4 part. 6.—Et ubi concurrunt privilegia, et jus commune, tunc potentius est jus commune, quàm privilegium, n. 15 l. 13 tit. 6 part. 6.—Privilegium filiorum amittit filius, qui contra patrem aliquam ingratitude causam commisit, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.—Privilegia civitati concessa, vel ecclesie, censentur perpetua, n. 1 in fin. l. 27 tit. 9 part. 6.—Privilegium destruitur, destructa re per quam fuit concessum, et an si reedificetur, habeat idem privilegium, n. 3 quæst. 19 l. 32 tit. 9 part. 6.—Principis ita interpretari debet, ut minus jus tertii lædat, etiamsi generaliter concedatur, et reducitur ad jus commune, etiam in eo casu, quo ita redactum nihil operaretur, n. 2 l. 3 tit. 13 part. 6.—Privilegia hæreditatis penes quem hæredem esse debeant, si plures hæredes sint instituti, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—Privilegium restitutionis, quod datur minori, an ad patrem, vel ad ejus hæredes transeat, n. 6 l. 8 tit. 19 part. 6.—competens pupillo, an transmittatur ad hæredes ejus, ibid.—Privilegia reipublicæ, an dentur villis, civitatibus, vel castris, et quando, n. 3 l. 10 tit. 19 part. 6.—personalia ad hæredes non transeunt, n. 1 l. 27 per text. ibi, tit. 34 part. 7.—concessa civitati potius præsumuntur regalia, quàm personalia, ibid.—Privilegium, et verba privilegiorum latè sunt interpretanda, gloss. l. 28 per text. ibi, tit. 34 part. 7.—Et an nobilis possit privilegia nobilitatis renunciare, n. 1 l. 54 tit. 34 part. 7.

PROBATIO usus non requiritur, ubi illud est notorium, gloss. magn. post med. l. 7 tit. 2 part. 1.—sanctitatis quæ sit, n. 4 l. 66 per text. ibi, tit. 4 part. 1.—per juramentum, etiam in defectum probationis non est propria probatio, sed extraordinaria, n. 7 in med. l. 2 t. 11 p. 5.—ubi plenissima requiritur, non sufficit unus testis, etiam cum juramento parti delato, n. 7 in med. l. 2 t. 11 part. 3.—competit agenti et asserenti pupillari substitutioni locum fore, n. 2 l. 1 t. 14 part. 5.—ad hoc, ut relevet dominum servi contra servum asserentem se liberum, debet ejus possessio justificari, n. 3 l. 5 tit. 14 part. 5.—Et quid in diutina possessione, an ibi omnis violentia videatur cessare, dict. n. 3 ad fin.—Probatio cui competat, si dicat solum solvi non debere, gloss. l. 6 per text. ibi, t. 14 part. 5.—quæ colligitur ex dicto matris asserentis filium ex marito non fuisse genitum, quid operetur, n. 4 l. 9 tit. 14 part. 5.—in causa criminali, an fiat per indicia, et qualis esse debeat, et quando, n. 3 et 3 l. 12 tit. 14 part. 3, et gloss. leg. 26 tit. 1 part. 7.—mortis alicujus qualiter fieri debeat, et an

consanguinei ejus in dubio ad ejus bona admittantur, n. 1 et 2 l. 14 tit. 14 part. 5.—Et an ad probandum aliquem vivere sufficiat præsumptio legis, scilicet quod vivet centum annis, dict. n. 2.—Probationes fieri possunt, etiamsi terminus et dilatio petita non sit, num. 1 leg. 1 tit. 15 part. 5.—Et an possit quis condemnari ex probationibus factis ante litem contestationem, n. 1 l. 2 tit. 6 part. 5.—Probationes fieri possunt ante litem contestationem super incidentibus, n. 1 l. 7 tit. 16 part. 5.—quæ pereant instantia perempta, n. 4 l. 9 t. 22 p. 3.—si à partibus non producantur in terminis sibi datis, an iudex sententiare possit causam, num. 7 l. 15 t. 22 p. 5.—Probatio an incumbat adversario neganti fuisse intra quinque dies appellatum, n. 5 l. 22 tit. 23 p. 3.—quando major est petito, an iudex supplere possit, n. 1 leg. 16 ibid.—Probationes actoris, an prossint singulari successori, vel alia acta iudicii, n. 5 l. 19 tit. 23 part. 3.—Probatio paupertatis cui incumbat, et de modis probandi paupertatem, n. 2 l. 20 tit. 23 part. 3.—quòd illud, quod invenitur, est thesaurus, neque à nemine ibi fuisse depositum, cui incumbat, num. 2 l. 45 t. 28 part. 5.—Et si aliquid sit ita occultum, quòd non possit probari, in publicum deduci non debet, n. 16 in prolog. 4 part.—Probatio de interiori dissensu est ita difficilis, quòd est impossibilis, n. 5 in princip. leg. 5 tit. 2 part. 4.—per unum testem, et famam de aliquo titulo, vel simili, excluditur per probationem plurimum testium tamquam veriorem, et clariorem, n. 4 l. 2 t. 3 p. 4.—Plena non dicitur in causa matrimoniali, vel criminali, quæ fit per unum testem, et famam, dict. n. 4.—sufficiens qualis esse debeat ad hoc, ut mulier certa reddatur de morte primi viri, ut cum secundo contrahere possit, n. 2 l. 8 t. 9 part. 4.—Et an sufficiat probatio per famam, ut sine pœna cum secundo contrahere possit matrimonium, ibid. in dict. n. 2.—Probatio consanguinitatis per testes qualiter fieri debeat, n. 1 l. 17 tit. 9 part. 4.—Et qualiter fiat probatio quasi possessionis paternitatis, filiationis, vel fraternitatis, ibid.—Probatio facta ad unum effectum, vel extra iudicium, an faciat fidem ad alium effectum, sive extra iudicium, n. 6 leg. 17 tit. 9 part. 4.—Et an istud habeat locum in spiritualibus, ut tales probationes, etc. ibid.—Probatio consanguinitatis, vel affinitatis, an fieri possit per testes deponentes de auditu, n. 1 l. 20 tit. 9 part. 4.—nobilitatis alicujus non probatur hodie per testes de auditu, nisi testificent ibi simul, et de fama, dict. num. 1 in fin.—consuetudinis immemoralis non fit per testes de auditu, nisi testificent simul de fama, ibid.—in contrarium an admittatur contra assertionem patris dicentis in testamento aliquem esse filium suum, n. 7 in fin. l. 7 tit. 15 part. 4.—præsumptiva quod filius sit legitimus, an deducatur ex emancipatione sua, de qua per scripturam constat, n. 4 l. 17 tit. 18 part. 4.—per indicia, quam dedit servus contra occisorem domini sui, ex qua fuit deventum ad torturam, an illum liberum faciat, quando ex tortura fuit orta confessio delicti, n. 4 l. 3 tit. 22 part. 4.—in contrarium benè admittitur per præsumptionem juris, et de jure, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4.—incumbit ei, qui dicit aliquem fuisse

monitum, vel citatum, n. 2 l. 9 tit. 25 part. 4.—qualis esse debeat ad hoc, ut mutuum ecclesie, minori, vel civitati factum, teneat, n. 2, 6 et 7 per text. ibi, l. 3 tit. 1 part. 5.—Et an eadem requiratur in aliis contractibus, dict. n. 2 in fin. et dict. n. 7 ad fin.—Probatio de perditione rei per casum fortuitum, an pertineat ad depositarium, vel ad quem, n. 2 l. 4 tit. 5 part. 5.—qualis desideretur in pastore dicente se non esse in culpa damni dati in pecoribus suis, n. 11 cum aliis ibi, l. 15 tit. 8 part. 5.—si non sit plena, tunc requiritur partis juramentum, aliàs non, n. 12 l. 15 supradict.—Probationes si sint directò contrariæ, standum erit probationi actoris, qui plenè probavit, n. 15 ibidem.—Probatio per testes requiritur, quando hospes dicit hospitalem aliquid recepisse, n. 5 l. 26 tit. 8 part. 5.—incumbit ei, qui dicit non fuisse ex sua negotiatione lucratum, n. 2 l. 15 tit. 10 part. 5.—ubi plene haberi non potest, tunc oportet per argumenta et præsumptiones procedere, n. 7 ad fin. l. 2 tit. 11 part. 5.—incumbit ei, qui dicit contractum simulatum fore vel usurarium, n. 6 l. 40 tit. 11 part. 5.—per quam extraneus possessor alicujus rei debeat à creditore expelli à possessione illius rei, tamquam prius creditori pignoratam, qualis esse debeat, n. 1 l. 18 per text. ibi, tit. 15 p. 5.—unius causæ tantum, quando sufficiat, si plura requirantur, vel narrentur simul, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 6.—Et an videatur quis se adstringere ad probandum eodem modo, quòd in libello narratur, ibid.—Et in dubio nemo videtur se adstringere ad probandum, nisi quantum agere debeat, ibid.—Et si quis se adstringit ad probandum, per hoc fundet intentionem adversarii agentis, ibid.—Probatio debet incontinenti offerri, quando opponitur adversus aliquem proprietatis exceptio, n. 12 l. 2 tit. 14 part. 6.—Probationes contra rerum factæ, an elidentur si tortus in tortura negaverit, n. 8 l. 26 tit. 1 part. 7.—quales esse debeant, ut aliquis possit criminaliter puniri, n. 2, 3 et 4 dict. l. 26 per text. ibi.—Probatio per conjecturas admittitur in crimine falsi, et ab actore requiritur, gloss. in proem. tit. 7 part. 7.—adulterii per quos testes fieri possit, et quando, et qualiter sint examinandi, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—semiplena an oriatur ex confessione rei in tormentis facta, ita ut licet postea perseveret in negando, iterum, atque iterum torqueri possit, n. 8 l. 4 tit. 30 part. 7.—semiplena, an inducatur ad dandam torturam, et qualis, n. 1, 2 et 3 l. 3 tit. 30 p. 7.—summaria, vide infra in verbo SUMMARIA, etc.

PROBARE dicitur crimen ille, qui indicia sufficientia monstravit, quibus deventum est ad torturam, ex qua fuit sequuta confessio, n. 4 l. 3 tit. 22 part. 4.—non dicitur ille, qui habet præsumptionem pro se, n. 12 l. 15 tit. 8 part. 5.

PROCESSUS factus cum syndico alicujus universitatis, an valeat, et quando, ut ex eo possit fieri sententia, n. 1 l. 15 tit. 2 part. 5.—factus coram iudice caeco, furioso, vel aliter naturaliter, vel accidentaliter impedito, an valeat si à parte non fuit oppositum impedimentum, num. 2 l. 4 tit. 4 part. 3.—coram iudice malæ famæ factus, si ei non opponatur de hoc, benè valet, n. 5